

שבת פט: (המשנה) עד צ: (סוף הפרק)

ביאורי מושגים

כליא עורב - כשאנו מסתכלים על דגמים של הבית השני אנו רואים על ראש ההיכל מסגרת בצורה מעין כתר המקיפה את ההיכל. מסגרת זו אינה כתר אלא מתקן המיועד להרחקת ציפורים מהגג. הראשונים נחלקו מה היתה צורתו המדויקת, והאם הוא היה פרוש על כל הגג או רק על המעקה. **'בל תשקצו את נפשותיכם'** - אסור לאכול דברים שנפשו של האדם קצה בהם. לכן אסור לאכול חגב חי. הראשונים נחלקו האם איסור זה הוא מהתורה או מדרבנן.

משנה

הגודל הנדרש כדי לחייב על הוצאת חפץ:
עצים - כדי לבשל בהם ביצת תרנגולת,
תבלינים - כדי לתבל בהם ביצת תרנגולת,
 ותבלינים מסוגים שונים מצטרפים זה לזה.
חומרי גלם לצבע - כדי לצבוע בגד קטן - שאישה שמה מעל הסבכה,
חומרי גלם לכיבוס - כדי לכבס בגד קטן - שאישה שמה מעל הסבכה.

התבלינים מצטרפים רק כאשר ניתן להשתמש בהם יחד. אם הם תבלינים שלא מתאימים אחד לשני - אינם מצטרפים.

המשנה שלנו עוסקת בחומרי גלם שכדי להכשירם לצביעה יש לשרותם קודם במים. הגמרא מביאה ברייתא המתייחסת לצבע מוכן ובו השיעור קטן יותר - כדי צביעת דוגמא.

משנה

המוציא חפצים אלו מתחייב בכל שיעור שהוא:

פלפל, עטרן, בשמים, מתכות,
 שיירי מזבח, רקב של ספרי קודש ורקב של כיסוים. - כיוון שגונום.
ר"י: גם משמשי ע"ז - התורה החשיבה אפילו כלשהו מהם.

הטעם לשיעור המינימלי:

פלפל - כיון ששמים אותו בפה,
עטרן - כיוון שמרפא כאב ראש,
בשמים - משמשים לריח גם בשיעור קטן,
מתכות - ניתן לעשות מהם מסמר קטן.

המתחייב להביא חומר להקדש ולא פירש שיעורו:
סתם ברזל - אמה על אמה - ניתן לעשות ממנו כליא עורב (עיין בביאור מושגים),
סתם נחושת - ת"ק: שווי של מעה כסף, ר' אליעזר: מזלג לסידור הפתילות והנרות.

משנה

המוציא קופסה ובה כמה מיני בשמים - חייב חטאת אחת בלבד.

הגודל הנדרש כדי לחייב על הוצאת חפץ:
זרעוני גינה - ת"ק: גרוגרת מינוס, ר' יהודה בן בתירה: 5 זרעונים,
זרעי קישוא, דלעת, ופול המצרי - 2 זרעונים,
חגב טהור - חי: כלשהו כיוון שמשמש למשחק, מת - כגרוגרת,
חגב טמא חי - ת"ק: פטור, ר' יהודה: כלשהו כיוון שמשמש למשחק,
ציפורת כרמים, חיה או מתה - כלשהו כיוון שמשמשת לרפואה.

המשנה, המתייחסת לזרעים שאינם זרועים, דורשת שיעור של גרוגרת מינוס, לעומת זאת בהוצאת זבל לזיבול זרעים זרועים השיעור קטן הרבה יותר.

כשהחגב חי אסור לאכול גם אם הוא טהור - 'בל תשקצו את נפשותיכם'.

ת"ק ור"י נחלקו האם כאשר החגב ימות יש חשש שהקטן יאכל אותו.